S. Post tuum Francofurto discessum nihil ~~ad~~ à te
literarum accepi. Bis si recte commemini ad
te scripsi. Marquis libros in nomen Bruti consecravit.
Brutus in Daciam abijt. Nos nondum ~~huc~~ hue allatus
Nec ubi sit aut quo missum ulli exploratum.
Oppignoravit hic; oppignoravit Norimbergae, cum
nondum in illorum manibus esset, à quibus accepit
pecuniam. Ita mihi mea benevolentia fraudi apud
istos, quibus † prodesse studuj. Marquis eadem sede
in negotijs socio, nimium ad rem intentus, caeterum
probus. Iacturam eorum librorum quos tu misisti, impressos
animus ~~patior~~, sed sunt multo plures. Et ego
~~patior~~ tui Confessionem istam quam misisti impressam expectabam.
Utinam confessionem D. Theodori de Confessione
Waldensium accipere possem. Sed nihilominus:
sto, si graviora obstant, ut Cl. viros à me
salutes peto. In Polonia omnia vacillant.
D. Theodorus literis publicis commendavit generosum
dominum Stephanum Dudithium. Recepi in meas
aedes ... † ... à me medicinam,
cum filio meo, quem unicum habeo, ~~...~~
perfectus fuisset, male discessit. Sommam enim
sibi Galli nescio quid tribuit in Poloniam,
Utinam non ... fuerit, ne in Gallia ...

[Margin:] † Brutum commendavi & apud quos ille

[Margin:] et epistolis ... literis ... brevissimis quam complexus ... vero

sunt, consequantur. Ego non solum multos doc-
tiores, sed quam facilem & liberalem me sem-
per, non libere scribere. De publicis rebus

omnia ~~scito~~ scies, quam meis literis perscribentur seq-
nihil ascribo. Te vir opt. & cl. Stephanus
valere & amicos tuos a me salutare
opto. B. V. Vienna XVIII Decembris
1573

Crato

Xylander amici est a me obiurgatus quod
in editione ἠθικῶν Plutarchi tuo nomini officere
velle videatur, id quod humanitati & pietati
est adversissimum. Respondit se a te ante
editionem annotationum ἀλλ' ἐν λόγῳ ἀλλ' ἐν ἀριθμῷ
habitum & quidem in eadem mensa accumbentem
atque humanissimo sermone invitatum ne alloquio
quidem dignum existimatum. Quid ei a me
sit responsum, ne libro scribere. Ut bonam de
te opinionem habeat persuadere conabor.
~~Cupio enim vos esse coniunctissimos~~ Confido
eum mihi obtemperaturum, Nam & in illius
epistola haec verba erant, fieri potest ut alijs
quam mihi de me credere maluerit. Opto
vos esse coniunctissimos, praesertim cum ut
ego existimo & tu illius & ille tuos praeclaros

conatus iudicare & ~~de~~ utrique hoc modo de rebus bene
mereri possit. Obsecro haec accipias in bonam partem.
Utrunque amo, utrique et ad benevolo.
Electum Polonis iam in Saxonia esse audimus.
Lituani & Borussi nondum satis cum Polonis
consentiunt. Nam Borussi in confirmandis
Privilegiis ratio nostra Hispanica, et Lithuani
thesaurum regium ablatum à Polonis conque-
runtur & cum Moschis illos minantur ad
Coronationem cui XVIII Januarii dies est
dictus si venturos negant. Nam Moscus
cum exercitu adventare nunciatur. Nos
ex Thracia exspectamus ~~un~~ nuncium de
pace, verum altera expectationem nostram
[illegible] in Pannonia fallunt. Imp.
beneficio dei, satis commode valet. Spera-
mus post nuptias cum Duce Borussiae [illegible]
verum bonus princeps plane [illegible] [illegible]
illa Bavarici ~~regimen~~ possideat. In his quidem
Regionibus et alibi si et cum Socialibus con-
flictantur.

Clarissimo viro D. Henrico
Stephano [?] amico s. obser.

Geneuae.

Cratonis litt.

Cratonis litt.